

Ordføreren for Forslagsstillerne (Martin Olsen): Ja, saa er han undskyldt. Saa vender jeg mig til det Parti, som indbragte det nye omtalte sociale Forslag, nemlig Højre. Højre har jo vanskeligt ved at finde hinandens Grupper, hedder det sig, men jeg antager dog, at mellem de Retninger, der have udtalt sig, som jeg her vil omtale, er der en Forbindelse. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) — jeg ved ikke, om han er til Stede — sagde ved et Møde i Asminde-rød forleden, at Højre skulde optage det sociale Reformarbejde, og give med rund Haand. Jeg ved jo ikke, om de ærede Medlemmer ville opfatte det her foreliggende Lovforslag, som et socialt Lovforslag, men han kan vel neppe andet, og naar Arbejderne anmode om en Ting, haaber jeg, han vil være med til med rund Haand at give den Bistand, Højre i og udenfor Folketinget vil kunne yde dertil. Et andet Medlem af Højrepartiet var forledenovre i Aarhus. Han talte paa en noget lignende Maade. Han sagde ogsaa, at Højre skulde tage det sociale Reformarbejde op, men han sagde, at Højres sociale Reformforslag skulde være humane, ikke socialistiske. Jeg siger, at det er brillant, lad os bare faa humane Forslag. For mig maa De kalde dem, hvad de vil, bare de ere humane. Jeg skal for Tydeligheds Skyld erklære, at ethvert socialistisk Krav absolut har et humant Formaal, og jeg skal yderligere forklare, at ethvert humant Skridt, der foretages, bærer henimod Socialismen, absolut. Men for mig maa de Herrer fra Højres Side kalde det, hvad de ville; bare de ville fremme humane, sociale Formaal, skulle vi være meget glade. Jeg vil gerne paapege, at gamle afdøde C. V. Rimestad, som vistnok ingen skulde mistænke for at nære socialistiske Tendenser, har bidraget ikke saa ganske lidt til at opdrage Socialdemokrater; der er flere af os, der have indsuget sin første socialistiske Børnelærdom i Arbejderforeningen af 1860.

Overfor det ærede Reformparti behøver jeg kun at henvise til deres Manifest; de have jo sagt, at de ville være med til at fremme sociale Reformopgaver. Det staar paa deres Program, og naar man har et Program, arbejder man, mener jeg, vel ogsaa for det. Jeg vil gerne henstille, om man ikke her i Folketinget kunde komme ind paa en virkelig alvorlig Drøftelse af det Forhold, jeg har omtalt her, og jeg kan sige, at hvis man var i Stand til at drive sin Beskyttelse videre, end alt sket, altsaa ikke

alene til de umyndige, Børn og unge Mennesker, og til Dels til Kvinder, men ogsaa til voksne Arbejdere, saaledes at de ogsaa i større Grad end Tilfældet ere blevne i Stand til at leve som Mennesker, vilde dermed den nuværende Rigsdag have sat sig et smukt Eftermæle. Oppe i Landstinget behandler man et Forslag om forskellige Ændringer i Straffeloven. Dette Forslag indeholder en Pryglebestemmelse. Jeg nævnte før, at man i Rusland beskæftigede sig med 8 Timers Spørgsmaalet, og at det er paabudt af selve Ministeren, at Arbejdsgiverne burde gaa ind paa Arbejdernes Fordring. Endvidere har man i Rusland ophævet Anvendelsen af Prygl som Straf. Her i Danmark indfører man Pryglestraf, men man modsætter sig, hidtil i alt Fald, sociale Love. Det skulde dog nødigt komme dertil, at det skulde siges, at Rusland nu var flyttet til Danmark.

Rasmus Hansen: Jeg skal ikke komme ind paa politiske Betragtninger angaaende hverken det ene eller det andet Forhold, og naar jeg vil gøre nogle Bemærkninger, skal det blive meget kort. Det foreliggende Forslag er jo en gammel Bekendt, det har været fremme i Folketinget Aar efter Aar, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Martin Olsen) udtalte jo, at det var niende Gang det var fremme i Folketinget. At Forslaget saaledes har været fremme her mange Gange uden at være kommet videre, tyder jo bestemt paa, at Folketinget som Helhed ikke har fundet, at det vilde være betimeligt eller heldigt, at man fremmede det, eller at det Princip, hvorpaa det er bygget, blev slaaet fast. Det har været den almindelige Mening i Folketinget fra tidligere Tid, og jeg antager, at den samme Opfattelse i alt væsentligt vil være gældende her i Tinget endnu. Min personlige Opfattelse af det foreliggende Spørgsmaal skal jeg ikke lægge Skjul paa. Jeg mener, at det vilde være i høj Grad urigtigt og uheldigt, om man gik den Vej, der her er foreslaaet. Jeg tror, at det i det hele taget ikke er rigtigt, at man lovgiver saaledes, at man lægger Baand paa Individets personlige Frihed. Jeg tror, vi maa have saa megen personlig Frihed som muligt. Det kan ikke nægtes, at dette Lovforslag lægger Baand paa den personlige Frihed, ikke alene for Arbejdsgivernes, men ogsaa for den enkelte Arbejders Vedkommende, og det tror jeg ikke er rigtigt. Det er muligt, at der paa forskellige Arbejdspladser kan være Arbejdsforhold, som ere ret uheldige, det skal jeg slet ikke benægte,